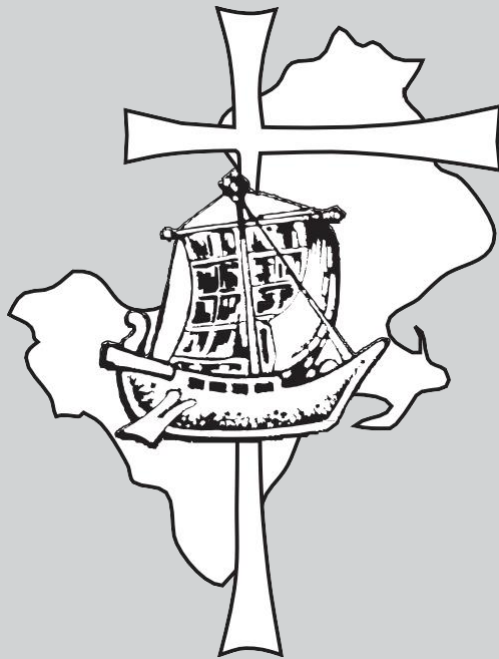
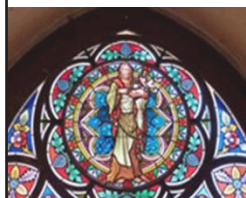

Butlletí Oficial del Bisbat de Tortosa

DESEMBRE 2022

UMAS

su mutua de seguros

*35 años asegurando instituciones religiosas
y entidades de labor social*

C/ Santa Engracia, 10-12 -28010- MADRID
TLF: 91.319.10.10 www.umas.es

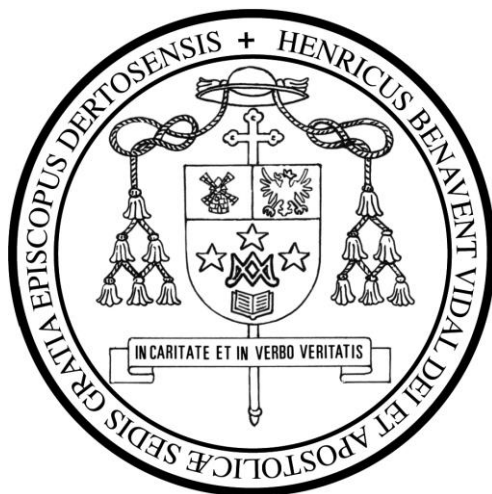
**Venda d'Equips, TPV's, Consumibles i Accessoris. Servei Tècnic.
Aplicacions a mida. Internet i Xarxes. LOPD. Formació.**

www.gis.cat

**C/ Vergés Paulí, 2
43500 — Tortosa**

**Telèfon: 977 588 082
Correu-e: gis@gis.cat**

Butlletí Oficial

DEL

BISBAT DE TORTOSA

ANY CLXI - TOM CXL

Desembre 2022

Núm. 11

Activitats de l'Excm. i Rvdm. Mons. Enrique Benavent i Vidal
Bisbe de Tortosa
Desembre 2022

- 1-2.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria.
- 7.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria.
- 8.- Tortosa, *Catedral de Santa Maria*: presideix la celebració de l'Eucaristia en la solemnitat de la Immaculada Concepció de la Mare de Déu.
- 9.- Benavites, *Parròquia de Ntra. Sra. dels Àngels*: entra a la arxidiòcesi de València i es rebut a l'església parroquial de la localitat per les autoritats civils i eclesiàstiques; participant en una pregària davant del Santíssim.
El Puig, *Monestir de Sta. Maria de El Puig*: resa davant de la imatge de la Mare de Déu de El Puig, patrona de València i visita la tomba del Pare Jofré.
Moncada, *Seminari Major de la Immaculada*: es rebut pel Cardenal Antonio Cañizares, arquebisbe emèrit de València, pel rector i formadors i pels seminaristes i canten i pregunten els goigs de la Immaculada.
- 10.- València, *Basílica de la Mare de Déu dels Desemparats*: venera la imatge de la patrona i canta l'himne de la coronació.
València, *Catedral del Sant Calze*: en el marc d'una solemne concelebració eucarística, s'inicia el pontificat de Mons. Enrique Benavent Vidal com a Arquebisbe de València. Acompanyen al Sr. Bisbe un grup de sacerdots, diaques i feligresos de la diòcesi tortosina.

La Diòcesi ha quedat en Seu vacant.
Es reuneix el Col·legi de consultors

En una solemne celebració eucarística en la qual participen el Sr. Nunci de Sa Santedat a Espanya, quatre cardenals i trenta-vuit arquebisbes i bisbes, tres-cents preveres, trenta-un diaques i uns dos mil fidels, Mons. Enrique Benavent Vidal prengué possessió canònica de la Arxidiòcesi de València el dissabte dia 10 de desembre de 2022, a les 11:00 h., en la Catedral Metropolitana de València. Hi prengueren part una vintena de preveres de Tortosa, encapçalats pel Col·legi de Consultors, i un nombrós grup de feligresos de la diòcesi tortosina que acompanyaren qui ha estat Bisbe de Tortosa durant els darrers nou anys.

Amb la certesa que la Diòcesi de Tortosa ha quedat en Seu Vacant, Mn. José Luis Arín Roig, membre del Col·legi de Consultors, convocà i presidí el Col·legi de Consultors en sessió extraordinària per al dilluns, dia 12 de desembre de 2022, a les 15:30 h, a la sala de reunions de

la Cúria Diocesana per tal de procedir a l'elecció de l'Administrador Diocesà de Tortosa, tal com està previst pel Codi de Dret Canònic quan la Santa Seu no disposa altra cosa.

Extracte de l'acta d'elecció de l'Administrador diocesà de Tortosa

A la sala de reunions de la Cúria diocesana de Tortosa, essent les quinze trenta hores del dilluns, dia 12 de desembre de l'Any del Senyor de dos mil vint-i-dos, convocat i presidit per Mn. José Luis Arín Roig es reuneix el Col·legi de Consultors de la Diòcesi de Tortosa. L'ordre del dia té un únic punt, l'elecció de l'Administrador Diocesà, a tenor dels canons 419 i 421 del CIC. Hi assisteixen els membres següents: Mn. José Luis Arín Roig, Mn. Emilio Vinaixa Porcar, Mn. José Ángel Pitarch Pitarch, Mn. Carlos Luis García Talarn, Mn. Emilio Igual Febrer, Mn. Carlos Alberto París Escura, Mn. Víctor Manuel Cardona Eixarch.

Després de la invocació a l'Esperit Sant, es designen dos escrutadors per a l'elecció de l'Administrador Diocesà. Els escrutadors designats són: Mn. Emilio Igual Febrer i Mn. Carlos Alberto París Escura. Actua com a secretari, Mn. Víctor Manuel Cardona Eixarch.

Seguidament s'efectua la votació, **Mn. José Luis Arín Roig** resulta elegit en primera votació, Administrador Diocesà, complint així el que mana l'article 238 del Directori per al ministeri pastoral dels Bisbes *Apostolorum Successores*, de la Congregació de Bisbes. El secretari del Col·legi de Consultors li pregunta si accepta l'elecció, i l'elegit l'accepta.

Finalment el nou Administrador Diocesà dirigeix unes paraules al Col·legi de Consultors, i emet la professió de fe davant el Col·legi de Consultors, com mana el canón 833, 4t del CIC. El secretari en dona fe.

Perquè consti on convingui ho certifiquen i signen el qui presideix, el secretari de l'elecció i els dos escrutadors, a Tortosa dia dotzè de desembre de l'Any del Senyor de dos mil vint-i-dos.

Signen: Mn. José Luis Arín Roig, *Qui presideix*; Mn. Víctor Manuel Cardona Eixarch, *Secretari*; Mn. Emilio Igual Febrer, *Escrutador*; Mn. Carlos Alberto París Escura, *Escrutador*.

Després de la professió de fe de Mn. José Luis Arín Roig com a nou Administrador Diocesà, feta davant el Col·legi de Consultors, es decidí fer una nota de premsa, amb aquest extracte de l'acta aprovada i amb altres informacions sobre l'elegit, dirigida als mitjans de comunicació social i a tots els diocesans

Tortosa, 12 de desembre de 2022

Víctor Manuel Cardona Eixarch
Secretari del Col·legi de Consultors

Publiquem en aquesta secció el comunicat que hem rebut de la Congregació dels Bisbes, dirigit a l'Il·lm. Sr. José Luis Arín Roig, amb motiu de la seva elecció com Administrador diocesà

**DICASTERIO
PRO EPISCOPIIS**

Prot. N. 1007/2022

E Civitate Vaticana, 14 Decembris 2022

Rev.me Domine,

Libenti animo haec Dicasterio accepit Te istius Ecclesiae Administratorem diocesanum electum fuisse et rite tuam electionem in actis huius Secretariae adnotavit.

Dum Tibi Dicasterio de clara, qua effectus es, aestimatione gratulatur, spem certam fovet Te -emissa ad normam iuris fidei professione administrationeque Ecclesiae iuxta can. 427 C.I.C. suscepta- sedulo curaturum ne quid depositum fidei et canonica disciplina detrimenti patiantur, atque ut sede vacante nihil innovetur et Ecclesiae leges sancta ab omnibus serventur.

Haec Tibi pro munere commendans, omnia fausta ex animo adprecior ut de ista Ecclesia sis bene meriturus.

Quo par est obsequio me profiteor

Vestrae Excellentiae
In Domino add.mum
Marcus Card. Ouellet, Praef.

Rev.mo Domino
D. Iosepho Aloisio ARÍN ROIG
Administratori diocesano Dertosensi

**DICASTERI
PELS BISBES**

Prot. N. 1007/2022

Ciutat del Vaticà, 14 de desembre de 2022

Rvdm. Sr.

De molt bon grat aquest Dicasteri ha rebut la notícia de què Tu has estat elegit Administrador diocesà d'eixa Església i ha pres not de la teva elecció en les Actes d'aquesta Secretaria.

A la vegada que el Dicasteri es congratula per l'estimació amb què has estat elegit, manté l'esperança certa de que Tu -havent emès la professió de fe segons la norma del Dret i havent rebut l'Administració de l'Església segons el cànon 427 C.I.C.- procuraràs acuradament que no pateixin detriment el dipòsit de la fe i la disciplina canònica, i que durant la seu vacant les lleis de l'Església siguin observades santament per tots.

Encomanant-te tot això com a càrrec, demano de tot cor el millor perquè siguis ben digne d'eixa Església.

Com a part del servei, gustosament així em manifesto en el Senyor

Marcus Card. Ouellet, Prefecte

Rvdm. José-Luis ARÍN ROIG
Administrador diocesà de Tortosa

La verge tindrà un fill i li posaran Emmanuel (PARAULES DE VIDA – 18– desembre- 2022)

Acaz, rei de Judà, ha rebut del profeta Isaïes la invitació divina a *no perdre la calma i no deixar-se intimidar per la fúria dels arameus de Ressin i dels efraïmites de Pècah*. Déu li fa saber que els plans siro-efraïmites d'atacar Judà i destronar Acaz *no es compliran ara ni mai*.

Acaz ha de *tenir fe en el Senyor per mantenir-se ferm* davant les amenaces estrangeres. Per això el Senyor li diu a Acaz: *demana un senyal al Senyor* perquè vegis que el missatge d'Isaïes ve realment de Déu. Acaz respon: *No en demanaré cap; no vull posar a prova el Senyor*. Quines paraules més boniques! Llàstima que darrere les paraules s'hi amaga la decisió d'actuar al marge de la indicació provident de Déu. Per això no li interessa comprovar si el missatge profètic ve o no de Déu.

Aleshores Isaïes digué: El mateix Senyor us donarà un senyal: la noia tindrà un fill i li posarà Emmanu-El (que vol dir Déu-amb-nosaltres). L'oracle inicialment podia fer pensar en la jove esposa del rei, encara sense descendència: la qual cosa afavoria els interessos d'un canvi de dinastia amb el destronament d'un rei sense fills. El fet posterior de tenir descendència s'interpretà com intervenció de Déu a favor del seu Poble.

Però quan el judaisme de la diàspora, meditant els textos sagrats, traduï les Escriptures Sagrades de l'hebreu al grec (llengua parlada pels jueus fora de Palestina) ja no usà el genèric "*dona*" sinó el terme precís "*verge*". El sentit de fe del Poble fidel esperava una nova intervenció de Déu molt més plena amb protagonisme d'una *verge*.

A les portes ja del Nadal, en l'evangeli contemplem sant Josep que protagonitza l'altra resposta a la intervenció de Déu, a l'inrevés d'Acaz. El senyal que *Josep, unit a Maria per acord matrimonial*, rep de Deu és dramàtic: *abans de viure junts es trobà que Maria havia concebut un fill per obra de l'Esperit Sant*.

Josep sap que ell no és protagonista de la situació però a la vegada *no vol difamar Maria públicament: per això resol de desfer en secret l'acord matrimonial*. Llavors intervé Déu, veritable causant de la situació.

En somnis un àngel del Senyor li digué: Josep, no tinguis por de prendre Maria, la teva esposa, a casa teva. El fruit que ella ha concebut ve de l'Esperit Sant.

Amb impressionant sobrietat el relat evangèlic diu que, *quan Josep es despertà*, prenent consciència del que Déu li demanava, *va fer el que l'àngel del Senyor li havia manat*. La resposta de Josep als senyals de Déu és perfectament equiparable a la de Maria en l'Anunciació.

Amb la Corona d'Advent ja encesa per complet, sentim-nos com sant Pau *servents de Jesucrist, cridats a ser apòstols destinats a anunciar la Bona Nova de Déu*: Déu vol tornar a néixer

en els nostres cors, en les nostres famílies, en les nostres Comunitats. Vol tornar a néixer amb un Nadal 2022 que sigui sobretot presència abundosa del Déu-amb-nosaltres; un Nadal sinodal que posi ànima a la nostra Església diocesana: l'ànima del qui és la Paraula de Déu feta carn per tots els homes; l'ànima d'una espiritualitat de comunió; l'ànima d'una caritat que efectivament transformi els pobres en els preferits del nostre cor, com ho van ser per Jesús de Natzaret.

José-Luis Arín Roig
Administrador diocesà

Nadal des de la òptica de Déu (PARAULES DE VIDA – 25– desembre- 2022)

L'evangelista Joan, amb mirada d'àguila, contempla en el seu Pròleg el fet històric del Nadal destacant com el que va passar a Betlem té els seus orígens en Déu, i pel tant en l'eternitat.

Al principi, és a dir, en l'eternitat *abans que el temps comencés* (Siràcida 24,9), quan només existeix l'Etern, el Déu sense començament ni acabament, en aquell llavors d'atemporalitat, *ja existia el qui és la Paraula* i de qui l'Evangelí anirà revelant la seva identitat.

El personatge en qüestió és anomenat *la Paraula, el Logos*, perquè la seva missió serà *revelar* i donar a conèixer *Déu, a qui ningú no ha vist mai*.

D'Ell es diu d'entrada que *era amb Déu*, dinàmicament orientat vers el Pare; fins a completar la descripció de la seva identitat afirmant que *era Déu*, amb explicitació de la seva identitat divina. Per la seva condició divina, ja en la transcendència de la meta-història *tenia en Ell la Vida i la Vida era la Llum dels homes*: però aquesta qualitat suprema encara no tenia prou eficàcia salvífica, perquè era ben lluny de la humanitat.

Preparant l'esdeveniment de la seva vinguda al món, *Déu envià un home que es deia Joan* amb la missió de *ser testimoni de la Llum perquè gràcies a Joan, tothom arribés a la fe en Crist, Llum veritable que en venir al món per l'Encarnació, il·lumina tots els homes*.

El Baptista, de qui al seu temps *sospitaven si no fora potser el Messies* (Lc 3,15), tot i que *Ell mateix no era la Llum*, però sí testimoni seu engrescador amb plena credibilitat.

Davant la presència del Fill Unigènit de Deu en el món, hi ha diverses reaccions: *el món que li deu l'existència no l'ha reconegut*; pitjor encara: *els seus, els de casa seva, no l'han acollit*. Però *als qui l'han rebut i creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu* amb identitat dinàmica que cal activar dia rere dia per créixer. Perquè esdevenir fills de Déu no fa referència a un moment puntual sinó a tota la vida.

L'afirmació clau de tot el Pròleg-resum de Jn i de la nostra fe cristiana és que *el qui és la Paraula s'ha fet carn d'home*. Per això el Catecisme ensenya que "la fe en l'Encarnació veritable del Fill de Déu és el signe distintiu de la fe cristiana" (CCE 463).

Si el nostre Nadal no reflecteix això, no es autèntic Nadal de Nostre Senyor Jesucrist. *El qui és la Paraula, Logos*, presentat abans com a Déu, és ara presentat com esdevingut carn d'home. La glòria divina que a Jesús de Natzaret li pertoca com a *Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat*, l'hem de contemplar en clau d'Encarnació històrica: la del Nadal històric a Betlem fa més de dos mil anys, i la del nostre Nadal 2022.

Ell ha plantat el seu Tabernacle entre nosaltres i els seus deixebles no podem viure la nostra fe al marge de la seva presència salvadora enmig sobretot dels desheretats de la nostra societat. *Contemplar la glòria que li pertoca com a Fill únic de Déu* ens ha de portar a reconèixer-lo amb les seves senyes perpètuas d'identitat: *en bolquers* com qualsevol nadó i *posat en una menjadora* (Lc 2,12) com tants pobres d'avui.

A Betlem *no hi havia lloc* per a Maria i Josep (Lc 2,7): per això nosaltres a la contemplació pietosa del Déu Infant hem d'afegir inseparablement el compromís de caritat envers els sense

sostre, perquè al Déu fet home per nosaltres no se'l troba ni se l'adora en núvols híper-urànics al marge dels qui sofreixen i de les angoixes de la societat.
Si ho fem així, Bon i Sant Nadal 2022!

José-Luis Arín Roig
Administrador diocesà

La Virgen tendrá un hijo y le pondrán Enmanuel (PALABRAS DE VIDA – 18– diciembre- 2022)

Acaz, rey de Judá, ha recibido del profeta Isaías la invitación divina: *conserva la calma, no temas y que tu corazón no desfallezca ante esos dos restos de tizones humeantes: la ira ardiente de Rasín y Siria, y del hijo de Romelías*. Dios le hace saber que los planes siro-efraimitas de atacar Judá y destronar Acaz *ni ocurrirán ni se cumplirán*.

Acaz *tiene que creer* en el Señor para mantenerse firme ante las amenazas extranjeras. Por eso el Señor le dice a Acaz: *pide un signo al Señor, tu Dios: en lo hondo del abismo o en lo alto del cielo*. Acaz responde: *No lo pido, no quiero tentar al Señor*.

¡Qué palabras más bonitas! Lástima que detrás de ellas se esconde la decisión de actuar al margen de la indicación providente de Dios. Por eso no le interesa comprobar si el mensaje profético viene o no de Dios.

Entonces dijo Isaías: Pues el Señor, por su cuenta, os dará un signo. Mirad: la doncella está encinta y da a luz un hijo, y le pondrá por nombre Enmanuel. El oráculo inicialmente podía hacer pensar en la joven esposa del rey, todavía sin descendencia: lo cual favorecía los intereses de un cambio de dinastía con el destronamiento de un rey sin hijos. El hecho posterior de tener descendencia se interpretó como intervención de Dios a favor de su Pueblo.

Pero cuando el judaísmo de la diáspora, meditando los textos sagrados, tradujo las Escrituras Sagradas del hebreo al griego (lengua hablada por los judíos fuera de Palestina) ya no usó el genérico “*doncella*” sino el término preciso “*virgen*”. El sentido de fe del Pueblo fiel esperaba una nueva intervención de Dios mucho más llena con protagonismo de una *virgen*.

A las puertas ya de la Navidad, en el evangelio contemplamos a san José que protagoniza la otra respuesta a la intervención de Dios, al contrario de Acaz. La señal que José recibe de Dios es dramática: *María, estaba desposada con José y, antes de vivir juntos, resultó que ella esperaba un hijo por obra del Espíritu Santo*.

José sabe que él no es protagonista de la situación, pero a la vez *como era justo y no quería difamarla, decidió repudiarla en privado*. Entonces interviene Dios, verdadero causante de la situación.

Se le apareció en sueños un ángel del Señor que le dijo: José, hijo de David, no temas acoger a María, tu mujer, porque la criatura que hay en ella viene del Espíritu Santo.

Con impresionante sobriedad el relato evangélico dice que, *cuando José se despertó, tomando conciencia del que Dios le pedía, hizo lo que le había mandado el ángel del Señor*. La respuesta de José a las señales de Dios es perfectamente equiparable a la de María en la Anunciación.

Con la Corona de Adviento ya encendida por completo, sintámonos cómo san Pablo *siervos de Cristo Jesús, llamados a ser apóstoles, escogidos para el Evangelio de Dios*: Dios quiere volver a nacer en nuestros corazones, en nuestras familias, en nuestras Comunidades. Quiere volver a nacer con una Navidad 2022 que sea sobre todo presencia abundante de Dios-con-nosotros; una Navidad sinodal que ponga alma a nuestra Iglesia diocesana: el alma de quien es la Palabra de Dios hecha carne por todos los hombres; el alma de una espiritualidad de comunión; el alma de una caridad que efectivamente transforme a los pobres en los preferidos de nuestro corazón, como lo fueron para Jesús de Nazaret.

José-Luis Arín Roig
Administrador diocesano

Navidad desde la óptica de Dios
(PALABRAS DE VIDA – 25– diciembre- 2022)

El evangelista Juan, con mirada de águila, contempla en su Prólogo el hecho histórico de la Navidad destacando cómo lo que pasó en Belén tiene sus orígenes en Dios, y por tanto en la eternidad.

En el principio, es decir, en la eternidad *antes de que la tierra existiera* (Eclesiástico 24,9), cuando solo existe el Eterno, el Dios sin comienzo ni final, en aquel entonces de atemporalidad, *ya existía el Verbo*, de quien el Evangelio irá revelando su identidad.

El personaje en cuestión es denominado *el Verbo, el Logos*, porque su misión será *revelar* y dar a conocer a Dios, a quién *nadie lo ha visto jamás*.

De Él se dice de entrada que *estaba junto a Dios*, dinámicamente orientado hacia el Padre; hasta completar la descripción de su identidad afirmando que *era Dios*, explicitando su identidad divina. Por su condición divina, ya en la trascendencia de la meta-historia, *el Verbo era la luz verdadera, que alumbraba a todo hombre*: pero esta cualidad suprema todavía no tenía suficiente eficacia salvífica, porque estaba bien lejos de la humanidad.

Preparando el acontecimiento de su venida al mundo, *surgió un hombre enviado por Dios, que se llamaba Juan: este venía como testigo, para dar testimonio de la luz, para que todos creyeran por medio de él*.

El Bautista, de quien a su tiempo *todos se preguntaban en su interior si no sería el Mesías* (Lc 3,15), a pesar de que no era él la luz, sino el que daba testimonio alentador con plena credibilidad.

Ante la presencia del Hijo Unigénito de Dios en el mundo, hay varias reacciones: *el mundo se hizo por medio de él, y el mundo no lo conoció; peor aún: vino a su casa, y los suyos no lo recibieron. Pero a cuantos lo recibieron, les dio poder de ser hijos de Dios, a los que creen en su nombre*, con identidad dinámica que hay que activar día detrás día para crecer. Porque llegar a ser hijos de Dios no hace referencia a un momento puntual sino a toda la vida.

La afirmación clave de todo el Prólogo-resumen de Juan y de nuestra fe cristiana es que *el Verbo se hizo carne*. Por eso el Catecismo enseña que “La fe en la verdadera encarnación del Hijo de Dios es el signo distintivo de la fe cristiana” (CCE 463).

Si nuestra Navidad no refleja esto, no es auténtica Navidad de Nuestro Señor Jesucristo. *El Verbo*, el Logos, presentado antes como Dios, es ahora presentado como hecho carne. La gloria divina que a Jesús de Nazaret le corresponde como *Unigénito del Padre, lleno de gracia y de verdad*, la tenemos que contemplar en clave de Encarnación histórica: la de la Navidad histórica en Belén hace más de dos mil años, y la de nuestra Navidad 2022.

Él *habitó entre nosotros* y sus discípulos no podemos vivir nuestra fe al margen de su presencia salvadora en medio sobre todo de los desheredados de nuestra sociedad. Contemplar *la gloria del Unigénito del Padre* nos tiene que llevar a reconocerlo con sus señas perpetuas de identidad: *en pañales* como cualquier bebé y *acostado en un pesebre* (Lc 2,12) como tantos pobres de hoy.

En Belén *no había sitio para ellos en la posada* (Lc 2,7): por eso nosotros en la contemplación piadosa de Dios Niño tenemos que añadir inseparablemente el compromiso de caridad hacia los sintecho, porque al Dios hecho hombre por nosotros no se lo encuentra ni se lo adora en nubes híper-uránicas al margen de quienes sufren y de las angustias de la sociedad.

Si lo hacemos así, ¡Feliz y Santa Navidad 2022!

José-Luis Arín Roig
Administrador diocesano

Demostreu amb fets que voleu convertir-vos
(PARAULES DE VIDA – 4– desembre- 2022)

Quin futur ens hi espera? Aquest interrogant presideix la majoria de debats als Mitjans de Comunicació Social i en converses particulars: quin futur ens espera davant les diverses pandèmies; davant el drama escandalós de la pobresa, dels refugiats i dels sense llar; davant les injustícies per corrupció política i empresarial; davant el drama de l'atur especialment en els joves; davant la manca de vocacions sacerdotals i consagrades, així com de militants laicals.

Més encara ens preocupa la pregunta pel futur que ens hi espera en la missió evangelitzadora. Fa poques setmanes, la paràbola de la viuda i el jutge acabava amb un greu interrogant del mateix Jesús als seus deixebles: *Quan el Fill de l'home vindrà, ¿creieu que trobarà fe a la terra?*

No és qüestió a respondre mitjançant enquestes sociològiques. Amb ampla diversitat d'opinions, i més enllà dels arguments per cadascuna d'elles, tot fa cap a la pregunta radical: jo crec i confio de debò en Jesucrist? Amb una fe autèntica que, arrelada en l'experiència de gràcia viscuda i mirant amb esperança el futur, es recolza en Aquell sobre qui reposa amb força l'Esperit del Senyor, com profetitzava avui Isaïes.

L'esperança cristiana inclou perspectiva d'èxit, sense la qual no hi ha esperança. Ho veiem el diumenge passat i ho celebràvem també en la solemnitat de Tots els Sants contemplant *una multitud tan gran que ningú no l'hauria poguda comptar*, fidelment *drets* davant el tron de Déu i de l'Anyell. Vers aquesta meta de la història caminem sinodalment.

Per això ja el Baptista predicava: *Convertiu-vos*; i concretava l'exhortació: *Aplaneu-li el camí al Senyor*. Perquè hi ha obstacles que dificulten greument la vinguda del Senyor que vol omplir la nostra vida de la seva gràcia benefactora. *Obriu en el desert una ruta al Senyor*. Allà on no hi ha camí -al desert, a l'estepa-, allà on la vinguda de Déu sembla impossible per mancances greus (*fondalades*) o excessos terribles (*muntanyes*) que obstaculitzen el regnat de Déu, *aplaneu un camí per al nostre Déu*.

Fem possible la vinguda creixent de Déu al nostre món! Perquè només quan s'hagin *alçat les fondalades* de la superficialitat i l'egoisme, *i la serralada s'hagi tornat una plana* de justícia i germanor, quan s'hagin *abaixat les muntanyes* de l'orgull i l'individualisme, només *llavors apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom*.

Sota el guiatge de *les Escriptures que ens donen força i consol i ens ajuden a mantenir la nostra esperança*, ara més que mai *demostrem amb fets que ens volem convertir*. Hem estat batejats cap a dins de Crist *amb l'Esperit Sant i amb foc*: reactivem cada dia la gràcia baptismal!

No visquem refiats pensant que "ja complim". *L'arbre que no dona bons fruits és tallat i llençat al foc*. No podem al·legar ignorància. Prou coneixem quins fruits espera de nosaltres *el Pare de Nostre Senyor Jesucrist que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions en l'Esperit* (Ef 1,3) fent-nos capaços de cooperar en la construcció del Regne de Déu ara i aquí. També coneixem quin testimoniatge espera dels cristians la societat que en el fons rebutja l'Església perquè no li ofereix el rostre amable de Jesucrist.

José-Luis Arín Roig
Vicari General

Maria Immaculada i Joan el Baptista
(PARAULES DE VIDA – 11– desembre- 2022)

En el camí de l'Advent cap a Nadal hi tenen lloc destacat la Immaculada i Joan el Baptista. Maria de Natzaret, la Puríssima és el contrapunt a la dona -Eva- que es deixà enganyar pel Maligne -la serp-. Maria és també la dona de la qual ja al proto-evangeli dels inicis Déu va prometre que, en la lluita entre el Creador de tota bondat i el Maligne, al final venceria *un del llinatge de la dona*. Maria és la que donà a Déu un “sí” total, mantenint-lo amb plena fidelitat: un “sí” més al projectista-Déu que no pas a un projecte detallat que l'àngel de Déu no li explica, mereixent així ser anomenada *plena de gràcia*: plena perquè Déu hi abocà generosament la seva gràcia i també perquè Maria va acollir i va fer fructificar la gràcia divina rebuda. Maria és la que, en previsió dels mèrits del seu Fill Jesucrist fou exempta de tota màcula de pecat original.

Joan el Baptista, *home enviat de Déu i vingut a donar testimoni de la Llum perquè gràcies a ell tothom cregui en Crist*, la Llum veritable (Jn 1,7), *era a la presó*: lloc gens estrany pels testimonis-màrtirs de Déu. D'allí estant, sent dir el que feia Crist i envia els seus deixebles a preguntar-li: “*Sou Vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?*”. Potser al Precursor, havent anunciat que *el qui ve després de mi és més poderós que jo i que Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc* (Mt 3,11), ara li han entrat dubtes sobre l'autenticitat de l'estil messiànic de Jesús. O potser Joan només vol que els seus deixebles vegin com *els cecs hi veuen, els coixos caminen i els pobres reben l'anunci de la Bona Notícia*. Sigui com sigui, la resposta de Jesús és modèlica: *Aneu a anunciar a Joan el que veieu i el que heu sentit*. És la mateixa consigna que Jesús donà als primers que se li acosten preguntant *Mestre, on us allotgeu?* Quin és el vostre estil de vida?; i Ell els va dir: *Veniu i ho veureu* (Jn 1,39)

El crit d'aquest 3er diumenge d'Advent és clar: *Enrobustiu les mans que es deixen caure, afermeu els genolls que no s'aguanten. Sigueu valents, no tingueu por!* Imiteu l'estil coratjós de Joan el Baptista que no va ser *canya sacsejada pel vent* de les modes del moment, ni tampoc un hedonista del plaer *amb vestits delicats, instal·lat als palaus dels reis*. Entre tots els que les mares han portat al món no n'hi ha hagut cap més gran que Joan Baptista: és cert. Però els cristians no podem oblidar l'honor exigent del nostre Baptisme, pel qual *tanmateix el més petit al Regne del cel és més gran que ell*. L'Església i el món necessiten avui cristians fermes que no siguin *canya sacsejada pel vent* d'allò que es cotitza com a políticament correcte.

Ens cal, però, la paciència perseverant del *pagès que espera els fruits preciosos de la terra assaonant-la amb les pluges primerenques i tardanes*: assaonar la terra bona que som cada fill de Déu és conrear la nostra identitat baptismal amb la pregària diària i l'Eucaristia dominical perquè el nostre testimoniatge missioner sigui de debò engrescador.

La llum de la “corona d'Advent” creix: que aquest símbol litúrgic sigui també termòmetre del creixement de la nostra esperança nadalenca.

La terra eixuta d'un món sense Déu i *el desert* de la superficialitat mundana gemeguen per posar-se ja *de festa*. Però aquesta meravella, que serà obra del Déu *que ve per a fer justícia i salvar-nos*, reclama l'aportació sinodal del seus fills. Només llavors per la gràcia de Déu i el suport del nostre estil de vida *es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran, tornant al Senyor* els qui Ell haurà rescatat.

José-Luis Arín Roig

Demostrad con hechos que queréis convertirlos
(PALABRAS DE VIDA – 4– diciembre- 2022)

¿Qué futuro nos espera? Este interrogante preside la mayoría de los debates en los Medios de comunicación Social y en conversaciones particulares: qué futuro nos espera ante las diversas pandemias; ante el drama escandaloso de la pobreza, de los refugiados y de los sintecho; ante las injusticias por corrupción política y empresarial; ante el drama del paro especialmente en los

jóvenes; ante la ausencia de vocaciones sacerdotales y consagradas, así como de militantes laicales.

Más aún nos preocupa la pregunta por el futuro que nos espera en la misión evangelizadora. Hace pocas semanas, la parábola de la viuda y el juez acababa con un grave interrogante del mismo Jesús a sus discípulos: *cuando venga el Hijo del hombre, ¿encontrará esta fe en la tierra?*

No es cuestión de responder mediante encuestas sociológicas. Con amplia diversidad de opiniones, y más allá de los argumentos para cada una de ellas, todo se dirige hacia la pregunta radical: ¿yo creo y confío de verdad en Jesucristo? Con una fe auténtica que, arraigada en la experiencia de gracia vivida y mirando con esperanza el futuro, se apoya en Aquel sobre quien reposa con fuerza el Espíritu del Señor, como profetiza hoy Isaías.

La esperanza cristiana incluye perspectiva de éxito, sin la cual no hay esperanza. Lo vimos el pasado domingo y lo celebrábamos también en la solemnidad de Todos los Santos contemplando *una muchedumbre inmensa, que nadie podría contar, fielmente de pie delante del trono y delante del Cordero*. Hacia esta meta de la historia andamos sinodalmente.

Por eso ya el Bautista predicaba: *Convertíos*; y concretaba la exhortación: *Preparad el camino del Señor, allanad sus senderos*. Porque hay obstáculos que dificultan gravemente la venida del Señor que quiere llenar nuestra vida de su gracia benefactora. *En el desierto preparadle un camino al Señor*. Allí donde no hay camino -en el desierto, en la estepa-, allí donde la venida de Dios parece imposible por carencias graves (*valles*) o excesos terribles (*montes y colinas*) que obstaculizan el reinado de Dios, *allanad en la estepa una calzada para nuestro Dios*.

¡Hagamos posible la venida creciente de Dios en nuestro mundo! Porque solo cuando se hayan *levantado los valles* de la superficialidad y el egoísmo, y la *cordillera se haya vuelto una llanura* de justicia y hermandad, cuando se *abajen los montes y colinas* del orgullo y el individualismo, solo entonces *se revelará la gloria del Señor, y verán todos juntos*.

Bajo la guía de las Escrituras que *nos dan fuerza y consuelo y nos ayudan a mantener nuestra esperanza*, ahora más que nunca *demostramos con hechos que nos queremos convertir*. Hemos sido bautizados hacia dentro de Cristo *con el Espíritu Santo y con fuego*: ¡reactivemos cada día la gracia bautismal!

No vivamos confiados pensando que “ya cumplimos”. *El árbol que no da fruto bueno se tala y se echa al fuego*. No podemos alegar ignorancia. Bastante conocemos qué frutos espera de nosotros el *Padre de Nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en Cristo con toda clase de bendiciones espirituales en los cielos* (Ef 1,3) haciéndonos capaces de cooperar en la construcción del Reino de Dios ahora y aquí. También conocemos qué testimonio espera de los cristianos la sociedad que en el fondo rechaza a la Iglesia porque no le ofrece el rostro amable de Jesucristo.

José-Luis Arín Roig
Vicario General

Maria Inmaculada y Juan el Bautista (PALABRAS DE VIDA – 11– diciembre- 2022)

En el camino del Adviento hacia la Navidad tienen un lugar destacado la Inmaculada y Juan el Bautista. María de Nazaret, la Purísima es el contrapunto a la mujer -Eva- que se dejó engañar por el Maligno -*la serpiente*-. María es también la mujer de la cual ya en el proto-evangelio de los inicios Dios prometió que, en la lucha entre el Creador de toda bondad y el Maligno, al final vencería *uno del linaje de la mujer*. María es la que dio a Dios un “sí” total, manteniéndolo con plena fidelidad: un “sí” más al proyectista-Dios que no a un proyecto detallado que el ángel de Dios no le explica, mereciendo así ser llamada *llena de gracia*: llena porque Dios abocó generosamente su gracia y también porque María acogió e hizo fructificar la gracia divina recibida. Ella es la que, en previsión de los méritos de su Hijo Jesucristo fue exenta de toda mácula de pecado original.

Juan el Bautista, *hombre enviado por Dios, que venía como testigo, para dar testimonio de la luz, para que todos creyeran por medio de él* (Jn 1,7), estaba *en la cárcel*: lugar nada extraño por los testigos-mártires de Dios. Estando allí, escucha lo que hacía Cristo y envía sus discípulos a

preguntarle: “¿Eres tú el que ha de venir o tenemos que esperar a otro?”. Quizás al Precursor, habiendo anunciado que *el que viene detrás de mí es más fuerte que yo. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego* (Mt 3,11), ahora le han entrado dudas sobre la autenticidad del estilo mesiánico de Jesús. O quizás Juan solo quiere que sus discípulos vean como *los ciegos ven, los cojos andan y los pobres son evangelizados*. Sea como fuere, la respuesta de Jesús es modélica: *Id a anunciar a Juan lo que estáis viendo y oyendo*. Es la misma consigna que Jesús dio a los primeros que se le acercan preguntando *Rabí, ¿dónde vives? ¿Cuál es vuestro estilo de vida?*; y Él les dijo: *Venid y veréis* (Jn 1, 39).

El grito de este 3er domingo de Adviento está claro: *Fortaleced las manos débiles, afianzad las rodillas vacilantes. Sed fuertes, ¡no temáis!* Imitad el estilo audaz de Juan el Bautista que no fue *caña sacudida por el viento* de las modas del momento, ni tampoco un hedonista del placer *vestido con lujo y habitando en los palacios. No ha nacido de mujer uno más grande que Juan el Bautista*: es cierto. Pero los cristianos no podemos olvidar el honor exigente de nuestro Bautismo, por el cual *el más pequeño en el reino de los cielos es más grande que él*. La Iglesia y el mundo necesitan hoy cristianos firmes que no sean *caña sacudida por el viento* de aquello que se cotiza como políticamente correcto.

Sin embargo, nos hace falta la paciencia perseverante del *labrador que aguarda el fruto precioso de la tierra, esperando con paciencia hasta que recibe la lluvia temprana y la tardía*: sazonar la tierra buena que somos cada hijo de Dios es cultivar nuestra identidad bautismal con la oración diaria y la Eucaristía dominical para que nuestro testimonio misionero sea de verdad alentador.

La luz de la “corona de Adviento” crece: que este símbolo litúrgico sea también termómetro del crecimiento de nuestra esperanza navideña.

El desierto de un mundo sin Dios y *el yermo* de la superficialidad mundana gimen para ponerse ya *de fiesta*. Pero esta maravilla, que será obra de Dios que trae *el desquite, la retribución de Dios* que *os salvará*, reclama la aportación sinodal de sus hijos. Solo entonces por la gracia de Dios y el apoyo de nuestro estilo de vida *se despegarán los ojos de los ciegos, los oídos de los sordos se abrirán, y retornarán los rescatados del Señor*.

José-Luis Arín Roig

CALENDARIO DE JORNADAS Y COLECTAS EN ESPAÑA

Aprobado en la LXXVI Asamblea Plenaria del episcopado español
celebrada del 23 al 27 de abril de 2001

- **1 de enero de 2023** (solemnidad de Santa María, Madre de Dios): JORNADA POR LA PAZ (mundial y pontificia). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- **6 de enero de 2023** (solemnidad de la Epifanía del Señor): COLECTA DEL CATEQUISTA NATIVO (pontificia: Congregación para la Evangelización de los Pueblos) y COLECTA DEL IEME (de la CEE, optativa). Celebración de la liturgia del día, monición justificativa de la colecta y colecta.
- **15 de enero de 2023** (segundo domingo del tiempo ordinario): JORNADA Y COLECTA DE LA INFANCIA MISIONERA (mundial y pontificia: OMP). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal y colecta.
- **18-25 de enero de 2023** OCTAVARIO DE ORACIÓN POR LA UNIDAD DE LOS CRISTIANOS (mundial y pontificia). El domingo que cae dentro del octavario se puede celebrar la misa con el formulario «Por la unidad de los cristianos» (cf. OGMR, 373) con las lecturas del domingo.
- **22 de enero de 2023** (tercer domingo del tiempo ordinario): DOMINGO DE LA PALABRA DE DIOS (mundial y pontificia). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- **2 de febrero de 2023** (fiesta de la Presentación del Señor): JORNADA MUNDIAL DE LA VIDA CONSAGRADA (mundial y pontificia). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- **11 de febrero de 2023** (memoria de la bienaventurada Virgen María de Lourdes): JORNADA MUNDIAL DEL ENFERMO (pontificia y dependiente de la CEE, obligatoria). Celebración de la liturgia del día (aunque por utilidad pastoral, a juicio del rector de la iglesia o del sacerdote celebrante, se puede usar el formulario «Por los enfermos», cf. OGMR, 376), alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- **12 de febrero de 2023** (segundo domingo de febrero): COLECTA DE LA CAMPAÑA CONTRA EL HAMBRE EN EL MUNDO (dependiente de la CEE, obligatoria). Celebración de la liturgia del día, monición justificativa de la colecta y colecta.
- **5 de marzo de 2023** (primer domingo de marzo): DÍA Y COLECTA DE HISPANOAMÉRICA (dependiente de la CEE, optativa). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal, colecta.
- **19/20 de marzo de 2023** (solemnidad de san José o domingo más próximo): DÍA Y COLECTA DEL SEMINARIO. Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal, colecta.
- **25 de marzo de 2023** (solemnidad de la Anunciación del Señor): JORNADA POR LA VIDA (dependiente de la CEE). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- **7 de abril de 2023** (Viernes Santo): COLECTA POR LOS SANTOS LUGARES (pontificia). Celebración de la liturgia del día, monición justificativa de la colecta y colecta.

- **30 de abril de 2023** (Domingo IV de Pascua): JORNADA MUNDIAL DE ORACIÓN POR LAS VOCACIONES (pontificia) y JORNADA Y COLECTA DE VOCACIONES NATIVAS (pontificia: OMP). Ambas jornadas unen su celebración en este día por acuerdo de la CCXXXV Comisión Permanente de la CEE (25-26 de junio de 2015). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intenciones en la oración universal.
- **21 de mayo de 2023** (solemnidad de la Ascensión del Señor): JORNADA MUNDIAL Y COLECTA DE LAS COMUNICACIONES SOCIALES (pontificia). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración de los fieles, colecta.
- **28 de mayo de 2023** (solemnidad de Pentecostés): DÍA DE LA ACCIÓN CATÓLICA Y DEL APOSTOLADO SEGLAR (dependiente de la CEE, optativa). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- **4 de junio de 2023** (solemnidad de la Santísima Trinidad): JORNADA *PRO ORANTIBUS* (dependiente de la CEE, obligatoria). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- **11 de junio de 2023** (solemnidad del Santísimo Cuerpo y Sangre de Cristo): DÍA Y COLECTA DE LA CARIDAD (dependiente de la CEE, obligatoria). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal, colecta.
- **29 de junio de 2023** (solemnidad de los santos Pedro y Pablo): COLECTA DEL ÓBOLO DE SAN PEDRO (pontificia). Celebración de la liturgia del día, monición justificativa de la colecta y colecta.
- **2 de julio de 2023** (primer domingo de julio): JORNADA DE RESPONSABILIDAD EN EL TRÁFICO (dependiente de la CEE, optativa). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- **26 de julio de 2023** (memoria de santos Joaquín y Ana): JORNADA MUNDIAL DE LOS ABUELOS Y PERSONAS MAYORES (pontificia). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- **17 de septiembre de 2023** (tercer domingo de septiembre): JORNADA MUNDIAL DEL TURISMO (pontificia y dependiente de la CEE, optativa). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- **24 de septiembre de 2023** (último domingo de septiembre): JORNADA MUNDIAL DEL MIGRANTE Y DEL REFUGIADO (pontificia). Celebración de la liturgia del día (por mandato o con permiso del Ordinario del lugar puede usarse el formulario «Por los prófugos y los exiliados», cf. OGMR, 373), alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- **22 de octubre de 2023** (penúltimo domingo de octubre): JORNADA MUNDIAL Y COLECTA POR LA EVANGELIZACIÓN DE LOS PUEBLOS (pontificia: OMP). Celebración de la liturgia del día (puede usarse el formulario «Por la evangelización de los pueblos», cf. OGMR, 373), alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal, colecta.
- **12 de noviembre de 2023** (Domingo XXXII del tiempo ordinario): DÍA Y COLECTA DE LA IGLESIA DIOCESANA (dependiente de la CEE, optativa). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal, colecta.
- **19 de noviembre de 2023** (Domingo XXXIII del tiempo ordinario): JORNADA MUNDIAL DE LOS POBRES (pontificia). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.
- **31 de diciembre de 2023** (Domingo dentro de la Octava de la Natividad del Señor, fiesta de la Sagrada Familia): JORNADA DE LA SAGRADA FAMILIA (pontificia y dependiente de la CEE). Celebración de la liturgia del día, alusión en la monición de entrada y en la homilía, intención en la oración universal.

Celebració de la Festa de la Immaculada Concepció a la Catedral

El dia de la solemnitat de la Immaculada Concepció de la Mare de Déu, és celebrà a la Catedral la Missa Estacional presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent Vidal i concelebrada pel Cabildo Catedral i per Mons. Jordi Bertomeu. Aquesta Eucaristia fou l'última que celebrà a la Catedral essent bisbe de la diòcesi de Tortosa.

El Sr. Bisbe inicià l'homilia saludant l'Il·lm. Sr. Vicari General, M.Is. membres del Capítol Catedral, Mons. Jordi Bertomeu, germans i germanes tots en el Senyor. Celebrem avui la festa de la Immaculada Concepció de la Mare de Déu, en el temps d'Advent que estem vivint. Els primers pares es presenten davant Déu, però fugint d'Ell. Maria es presenta davant Déu amb tota la seua humilitat. Hem d'acceptar ser els esclaus del Senyor, atents a les seues coses i obedients a la seua voluntat. Hauríem de ser una humanitat agraïda i viuríem en l'alegria cristiana. Que en el camí de l'Advent, Maria ens ajude a viure el veritable amor a Déu i vivint-lo amb perfecta alegria.

Abans de la benedicció final, el Vicari General ens digué que el Sr. Bisbe impartiria la benedicció amb indulgència plenària: "El venerable pare Enrique, per la gràcia de Déu bisbe de Tortosa, impartirà la benedicció amb indulgència plenària... Preguem Déu pel nostre papa Francesc, pel nostre bisbe Enrique, per l'Església i per tots nosaltres. El Sr. Bisbe ens donà la benedicció final amb indulgència plenària. Per intercessió dels apòstols sant Pere i sant Pau, que us beneeixi Déu Pare Totpoderós, en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant. Aneu-vos-en en pau.

Després de la benedicció, ens vam acomiadar de la Mare de Déu en el dia de la seua festa de la Immaculada Concepció, amb el cant: "Tota pulchra es Maria".

Maria Joana Querol Beltrán

**Una representació de les Delegacions i associacions diocesanes
feliciten el nadal a l'Administrador diocesà,
l'Il·lm. José-Luís Arín Roig**

El dia 22 de desembre, a les 10'30 hores, una representació de les realitats diocesanes, ens vam aplegar a la sala gòtica del Palau Episcopal per felicitar el Nadal a l'Administrador Diocesà, Il·lm. José Luís Arín Roig. Ens hem retrobat amb la cúria, alguns preveres i el personal que presta els seus serveis al bisbat, per felicitar l'Administrador Diocesà, fins que el Papa anomeni un nou bisbe per servir la nostra diòcesi.

El Sr. Administrador Diocesà després de la salutació ens comentà els diferents nivells que ens podem relacionar amb les coses. Un primer nivell és **veure**, que això depèn d'un mateix, perquè podem veure el que ens interessa. Un segon nivell és **mirar**, amb lo qual posem més atenció. **Admirar** ho posaríem al tercer nivell, ja que només admirem el que és excel·lent o per bonic ens crida l'atenció. Finalment en quart nivell està el **contemplar**. Els cristians contemplem perquè ens endinsem en l'escena i formem part d'ella. Per tant, quan els cristians contemplem el misteri de Nadal, en formem part i fem experiència del misteri de Jesús, misteri d'amor i de pau. I a més a més en som constructors.

Amb la nadala "Santa Nit" i amb el desig d'unes bones festes de Nadal i un bon Any Nou, vam posar punt final a la trobada, després de compartir una copa de cava.

Maria Joana Querol Beltrán

Celebració de la Festa de la Sagrada Família a la Catedral

En l'ambient de les festes de Nadal, celebrem la festa de la Sagrada Família de Natzaret on Jesús va anar creixent en edat i en gràcia. El divendres, 30 de desembre, es celebrà a les 18 h. a l'altar major de la Catedral la festa de la Sagrada Família. La Missa fou celebrada per Mn. Josep Ma Membrado, rector de la parròquia del Sant Crist de la Catedral. El Patronat Escolar Obrer de la Sagrada Família preparà la celebració.

Mn. Membrado a l'homilia ens digué que les famílies cristianes han d'imitar les virtuts domèstiques de la Família de Natzaret. En cada època i circumstància la família concreta ha de buscar la seua manera de viure cristianament la relació familiar. Ens pot ajudar per a la nostra reflexió meditar les lectures pròpies de la Missa d'avui. Vull remarcar tres actituds que ajuden en la convivència: a) Els defectes no són exclusius dels altres, ja que tots tenim els nostres propis. b) La millor manera d'ajudar els altres a superar-los és la cordialitat, la paciència i el bon humor. c) Cal veure sempre les qualitats dels altres membres de la família.

Les pregàries es van dedicar especialment a les famílies.

En acabar, com tots els anys excepte els de la pandèmia, ens vam retrobar a l'Espai Patronat on vam compartir un pisolabis i vam gaudir d'una bona estona d'amistat i records.

Maria Joana Querol Beltrán

Recull de notícies, publicades al setmanari "Vida diocesana" Desembre 2022

Les Parròquies de Benicarló han celebrat el Temps de la Creació

El Temps de la Creació es el període ecumènic que va de l'1 de setembre (Jornada Mundial d'Oració per la cura de la Creació) al 4 d'octubre, festa de St. Francesc. Són dies en que tots els cristians resem i revisem les nostres accions vers els altres éssers. El lema d'enguany era "Escolta la veu de la creació". Sí, tenim molt a escoltar tant del medi natural com de les persones que ens envolten.

Actualment ja hi ha solucions efectives i assequibles per frenar el canvi climàtic i les altres crisis. El que sí falta es estar conscienciats i emprendre accions socials, tal com diu la Encíclica Laudato Sí'. Es prioritari desenvolupar els nostres valors personals per a portar estils de vida més respectuosos amb la natura i amb la gent. Per això el Papa ens invita a ser custodis de la Creació, participant en associacions catòliques amb aquest fi, com el moviment catòlic Laudato Sí'.

A Benicarló, el Temps de la Creació s'ha celebrat en els primers tres caps de setmana de setembre. Cada setmana, en dissabte i diumenge, una parròquia rebia informació durant les misses, amb recolzament d'imatges o vídeos i es repartien al final de les celebracions uns fulls, sobre el moviment Laudato Si' i les solucions individuals i socials adequades. *Josep Lluís Llor i Diana Lluç/ Animadors Laudato Si'*

Assemblea de l'Apostolat de l'Oració; Xarxa Mundial d'Oració i Servei amb el Papa atenta a les necessitats de la humanitat

El dia 16 d'octubre es va celebrar l'Assemblea de l'Apostolat d'Oració a la Casa d'Espiritualitat Sant Enric d'Ossó. Ens vam aplegar sòcies de les parròquies de Tortosa de la Catedral, de Sant Blai i dels Dolors. També ens van acompanyar dos feligresos de Santa Bàrbara i tres sòcies de Rossell.

La Presidenta va donar la benvinguda i una breu explicació del que era l'Apostolat de l'Oració i la importància de la pregària de l'Oferiment diari.

Després d'una breu presentació de cadascuna, la Presidenta de l'A.O. Ma Eva Morelló, va donar una xerrada: "Manifestacions de la presència de Déu" i, posteriorment, havent gaudit d'una estona de compartir i de descansar, el nostre consiliari Mn Blai Ruíz celebrà l'Eucaristia que va oferir-la per les intencions d'Apostolat de l'Oració

Després d'un bon dinar i una llarga sobretaula, el nostre Consiliari ens va donar una bonica i interessant xerrada on ens parlà de la crida a la santedat seguint l'exemple de cinc sants canonitzats l'any 1622, quatre d'ells espanyols i un italià: un laic, una dona i tres sacerdots. Tots ells van patir per la seua radicalitat en el seguiment de Jesús, essent mal compresos per la societat del seu temps i fins i tot, per alguns membres de l'Església: Sant Isidre Llauredor; Santa Teresa de Jesús; Sant Ignasi de Loiola; Sant Francesc Xavier i Sant Felip Neri. *Maria Eva Morelló Culubret / Presidenta de l'Apostolat de l'Oració*

La persona gran en el magisteri del Papa Francesc

El dimecres 19 d'octubre, ens vam reunir als Serveis Socials de l'Ajuntament de Tortosa un bon nombre de persones grans, la majoria del Moviment Vida Creixent, i altres membres dels Esplais de la 3a Edat. Ens van oferir els locals per estar ubicats al centre de la ciutat. El motiu de la trobada fou participar, com tots els anys, de les xerrades a càrrec de mossèn Joan Bajo Llauredó, consiliari de Vida Creixent, qui ens les fa tres vegades al llarg del curs. El tema global del curs actual és: PENSAR EN LA PERSONA GRAN. ASSIGNATURA PENDENT, el qual serà el fil conductor de les tres xerrades.

En primer lloc la Sra. Mònica Ripoll, regidora de Benestar Social, després de la salutació, va agrair la presència de Mn. Bajo, així com la de tots els assistents. També mostrà el seu agraïment la Sra. Cristina Araujo, Treballadora Social, qui any rera any assisteix a totes les conferències que imparteix Mn. Bajo. Tot seguit ens comentà el nostre Consiliari, que actualment s'ha destapat la soledat i s'han disparat els problemes psíquics en algunes persones grans. El Papa Francesc en moltes de les seues locucions parla sovint d'aquesta etapa de la vida. Ens mostrà Mn. Bajo un document aprovat per la Conferència Episcopal Espanyola, subcomissió Episcopal per a la Família i en defensa de la Vida, titulat: "*La ancianidad: riqueza de frutos y bendiciones*" en el qual hi ha intervingut la Pastoral de la Salut, Vida Ascendente i altres estaments. Són unes orientacions per a la pastoral de les persones grans.

El tema d'aquest primer dia fou: "La persona gran en el Magisteri del Papa Francesc". *Maria Joana Querol Beltrán*

Confirmacions a Morella

El passat dissabte, dia 22 d'octubre, a la parròquia de Morella vam tindre el goig de la confirmació de 16 joves. Goig especial perquè, com va remarcar el Sr. Bisbe, que uns joves de l'any 2022, demanen lliure i voluntàriament rebre la confirmació és un gran motiu d'alegria.

Però no ens hem de quedar en l'alegria de la festa en un moment determinat, sinó que hem de pensar i desitjar que en el fet de dir sí el dia de la confirmació hi ha el desig de continuar tota la vida en el sí donat, perquè no serveix que es vagi canviant d'opció contínuament. Per això desitgem que tots continuen dient sí a Jesús al llarg de tota la seua vida i viure com Ell ens demana. *Parròquia de Morella*

Celebrada la Jornada Diocesana de Càritas sota el lema "Som el que donem, Som AMOR"

Ha tingut lloc la celebració de la Jornada Diocesana que organitza Càritas Diocesana de Tortosa, a les instal·lacions del Seminari Diocesà, enguany sota el lema "Som el que donem, Som AMOR". Els objectius de la Jornada eren els de reforçar els vincles diocesans, tot compartint i aprenent d'experiències i bones pràctiques realitzades per diferents equips locals de Càritas

Al llarg del matí, els equips locals de Càritas de Móra d'Ebre, Amposta, Roquetes, La Ràpita, Ascó, Sant Jaume d'Enveja, Vinaròs, Tortosa, i Benicarló, varen anar passant per l'escenari

compartint la seva experiència i responent a les preguntes dels assistents, tenint com a estructura els cinc eixos del Pla Estratègic 2023-2026 que segueix amb el seu procés d'elaboració a nivell diocesà.

A l'inici de la Jornada, el director de Càritas Diocesana de Tortosa, Dídac Rodríguez, va dirigir unes paraules d'agraïment i comiat al nostre Bisbe, Excm. i Rvdm. Sr. Enrique Benavent, amb motiu del seu recent nomenament com a Arquebisbe de València, seu de la qual prendrà possessió el proper dia 10 de desembre. *Càritas Diocesana*

Eucaristía en memoria de los Beatos Pedro Ruiz de los Paños y Joaquín Jovaní y compañeros Mártires

El día 25 de octubre de 2022, se celebró una Eucaristía en el templo de la Reparación de Tortosa, en memoria de la beatificación de treinta mártires de la Hermandad de Sacerdotes Operarios Diocesanos fundada por el beato Manuel Domingo y Sol. Los cuatro últimos fueron beatificados en la Catedral de Tortosa, el 30 de octubre de 2021. Al inicio del pasillo central, junto al presbiterio, estaban las reliquias i las fotos de los mártires y unas velas encendidas, una por cada uno de ellos. La Misa fue presidida por el obispo de Barbastro-Monzón, Mons. Ángel Javier Pérez Pueyo y concelebrada por el obispo de Santiago de Chile, Mons. Cristian Roncagliolo, el Director General de la Hermandad, Dn. Florencio Abajo Núñez y trece sacerdotes.

El obispo que presidía la celebración, Mons. Ángel Javier, hizo la homilía. Si pudiésemos sintetizar en pocas palabras lo que estamos celebrando diríamos: La beatificación de treinta mártires. Se han hecho cuatro procesos de beatificación y el último se hizo en Tortosa. Nuestros mártires no han caído del cielo; nacieron de una familia y crecieron entre nuestra gente y estos treinta crecieron en esta diócesis. ¿Desde donde quieres Señor que yo te siga, que yo te sirva? El martirio es el mejor regalo que el Señor nos puede dar. Nuestros mártires son la corona y la joya de los sacerdotes Operarios. Bendito seas Señor, que un día nos llamaste en la Hermandad para ser formadores de mártires. El Señor nos da a cada uno la gracia para ser pastores santos, porque son los que ayudan a santificar nuestras comunidades. El martirio de los treinta hermanos sacerdotes dará frutos de una vivencia de amor. Hoy vivimos en un mudo que trata de suplantar a Dios, pero, nunca podrán con ello. ¡Qué mejor ejemplo que estos treinta hermanos que dieron la vida por el Maestro de maestros, el Señor! *Maria Joana Querol Beltrán*

46 Anys de la mort de Mossèn Manyà (1976 – 2022). 500 Aniversari d'Adrià VI, Papa

El dia 26 d'octubre, a les 20 h. es van celebrar al saló d'actes de la Fundació Cinca-Piqué de Tortosa, els dos aniversaris del traspàs a la Casa del Pare de mossèn Joan Baptista Manyà Alcoverro, sacerdot, teòleg i pedagog i d'Adrià VI, Papa. A l'acte hi eren presents el Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent, mossèn José Luís Arín, Vicari General, mossèn Víctor Cardona, President de la "Fundació Fe i Cultura Joan B. Manyà", mossèn Josep Alanyà, canonge arxiver de la Catedral, membres de la fundació i un bon nombre d'assistents.

El Sr. Conrad Duran inicià l'acte: Estem celebrant aquest acte homenatge en record dels 46 anys de la mort de mossèn Manyà. Per aquest motiu, la jove Núria Espuny, qui està cursant 1er. curs de batxillerat i també estudiant de 5è de música, ens interpretarà amb el violoncel unes peces musicals. Tot seguit de l'excel·lent interpretació, mossèn Víctor Cardona saludà els assistents i manifestà l'alegria de retrobar-nos de nou després de tres anys de l'última celebració a causa de la pandèmia. El nostre bisbe Enrique va voler que avui es fes també la commemoració dels 500 anys de qui va ser bisbe de Tortosa, Adrià VI i va invitar Mn. Josep Alanyà per a que ens parlés sobre la seua figura: L'home, el Bisbe, el Papa. Mn. Víctor presentà a continuació Mn. Josep Alanyà, fill de Batea i fill adoptiu de Morella.

Acabada la exposició magistral de la figura d'Adrià VI, el Sr. Conrad Duran, recordà que el 17 de novembre a les 8 del vespre ens retrobaríem per participar de la conferència "Adrià VI: Un home per a la reforma de l'Església".

Va concloure l'acte el Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent Vidal, amb unes paraules d'agraïment a Mossèn Manyà. *Maria Joana Querol Beltrán*

X Congreso Nacional de Pastoral Penitenciaria

Convocados por el Departamento de Pastoral Penitenciaria de la Conferencia Episcopal, nos hemos reunido 240 congresistas, con la participación de delegación de la Diócesis de Tortosa, para debatir y reflexionar sobre el tema “Otro cumplimiento de pena es posible”. Este ha sido el objeto de reflexión de nuestro X Congreso Nacional de Pastoral Penitenciaria celebrado los días 21 a 23 de octubre en El Escorial Madrid.

En este Congreso hemos trabajado las tres áreas que configuran nuestra pastoral; Religiosa, charla que nos expuso el arzobispo de Barcelona Cardenal Juan José Omella, con el tema una Pastoral de la Esperanza. Área Social, Dña. Mercedes Gallizo Con el compromiso social con los cambios en el sistema de penas. Y, para finalizar el área Jurídica, por el Juez D. Arturo Beltrán, cuyo tema fue “Otro cumplimiento de pena es posible, desde la perspectiva jurídica”.

Diferentes mesas redondas y debate de las distintas áreas sacaban conclusiones que se redactaron en el documento que se ha hecho público en los diversos medios de comunicación

Charo Biosca

El Rosario de octubre 2022

Cada mes de octubre, como cada mes de mayo, Benicarló canta y reza a la Señora con el Rosario, esa oración que tanto le gusta y que, a la manera de los enamorados la piropea con la alegría de sentirse hijos suyos. Cuánta belleza se derrocha en este recorrido, cuánta confianza se afianza en nuestros corazones cuando anunciamos que la Madre de Dios está y camina con nosotros. Junto al candor palpable de las Avemarías, le pedimos que nos ayude en nuestras penas -pues es la Salud de los enfermos-, que nos libere nuestros corazones de la opresión del pecado y faltas de convivencia -pues es nuestra Madre-, que libere nuestras inteligencias de la manta del egoísmo, -pues es la maestra de la humildad-, que nos fortifique nuestra voluntad -estuvo de pie cuando Jesús expiraba en la cruz-, para que cada uno se sienta responsable del otro con quien convivimos.

Esta bella costumbre ya forma parte del acervo cultural de Benicarló que como un faro esplendente nos recuerda y acelera nuestros pasos hacia el cielo. Somos caminantes, romeros, con un mismo destino, aunque por veredas diversas. Que cada uno siga su camino. *Manuel Ferrer*

Celebració de l'Eucaristia pels fidels difunts

El dia 2 de novembre, recordem i preguem pels nostres éssers estimats i per tots els qui ja han deixat aquest món i han estat cridats a viure la plenitud de vida en Jesucrist. La parròquia de la Mare de Déu dels Àngels de Tortosa acollí la celebració de l'Eucaristia al cementiri, a les 10 h, presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent Vidal i concelebrada pels sacerdots d'algunes parròquies de la ciutat.

El Sr. Bisbe inicià l'homilia saludant els preveres concelebrants, i tots els participants de la celebració: Hem escoltat en el llibre de les Lamentacions que hi ha dos sentits contraposats:

1. No podem pensar només en les morts naturals, sinó que hi ha les morts víctimes de les guerres i de tants sofriments que existeixen en el nostre món. Però si ens quedem en tots aquests sofriments podem arribar a perdre la pau. Sant Agustí diu: “Quan caminem en esta vida no podem no morir, però quan arribem a la vida eterna, no podem morir”.

2. Però no ens podem quedar en aquest sentit. Déu és fidel i la seua fidelitat significa que no deixa mai les seues criatures i el seu Amor és mes gran que la mort. Ell ha enviat el seu Fill al món i Jesús ha experimentat la mort incomparable amb qualsevol sofriment humà. Ell ha complert la voluntat del Pare.

Jesús ens ha precedit en el camí i ens ha manifestat la vida a la que estem cridats.

El nostre bisbe Enrique ens donà la benedicció final i acabà la celebració cantant l'himne de la Mare de Déu de la Cinta. Com diu sant Pau en la carta als cristians de Roma: “*Si vivim, vivim per al Senyor; si morim, morim per al Senyor; en la vida i en la mort som del Senyor*”. *Maria Joana Querol Beltrán*

Romeria a Montserrat

Després de gairebé quatre anys sense poder anar-hi, el primer dissabte del mes de novembre l'arxiprestat del Delta-Litoral vam reunir a quasi dues-centes persones en un emotiu romiatge al Santuari de la Mare de Déu de Montserrat. Organitzada en un temps rècord, la resposta ens va sorprendre, però no ens va aturar.

L'arribada puntual dels quatre autocars ens va permetre agafar el cremallera tranquil·lament, que ens va deixar al cor mateix del santuari. A la sortida de l'estació, ja es va notar que la romeria era prou nombrosa i que feia goig de veure. Ens vam encaminar cap a la basílica per participar en la missa conventual, juntament amb altres romers. Després de la missa, la gent va tenir temps lliure per dinar i visitar diferents llocs del santuari. A la tarda, després de fer la fotografia de grup, vam fer la pregària de comiat asseguts als primers bancs de la basílica. Tot seguit, a poc a poc, tots els peregrins van poder passar a venerar la imatge de la Mare de Déu de Montserrat, que enguany celebra el 75è aniversari de la seva entronització. En acabar, i sense perdre temps, la gent vam anar tornant escalonadament al cremallera, per baixar del santuari i agafar els autocars que ens van retornar sans i estalvis a casa, després d'haver passat una jornada magnífica, gràcies a Déu, sota l'empara de la seva Mare, la Verge Maria. *Mn. Jordi Salvadó*

Confirmacions als Dolors de Tortosa

Després de dos cursos sencers de Catequesi setmanal i amb la preparació immediata de les darreres cinc setmanes, el dissabte 5 novembre Mons. Enrique Benavent i Vidal confirmava trenta joves de 4rt d'E.S.O. Amb el temple parroquial ple de gom a gom, en Celebració acuradament preparada pels catequistes Rosa, Nacho i Willliam, amb els cants dirigits i acompanyats instrumentalment per membres de la família Martínez-Gisbert, la Comunitat parroquial va viure amb goig una Litúrgia engrescadora. En la seva homilia, el bisbe Enrique animà sobretot els joves a *valorar, agrair i aprofitar el gran do de l'Esperit Sant*. Van concelebrar el Rector, mossèn Arin, el Rector emèrit, mossèn Insa, així com mossèn Víctor i mossèn Rafael. Especialment els pares i padrins dels confirmats han agraït poder viure aquesta Celebració que els joves han viscut emocionats en atenció silenciosa. *José-Luis Arín Roig / Rector dels Dolors*

Trobada de Pastoral Educativa

El passat dissabte 5 de novembre, més d'un centenar de mestres i professors de religió, i de l'escola concertada es van aplegar al Seminari en el marc de la Trobada de pastoral Educativa. Després d'un temps de no poder-la realitzar a causa de la pandèmia, aquest curs ja tocava tornar a reprendre aquesta jornada de formació dirigida a tots aquells que són o se senten educadors.

El matí va començar amb la pregària i la salutació del Sr. Bisbe, a qui li vam agrair el seu suport i acompanyament al llarg dels anys que ha estat entre nosaltres en el camp de l'educació i especialment en la cura ha tingut pel professorat de religió i per les escoles concertades del nostre Bisbat. Després començava tot un matinal a càrrec del Dr. Francesc Torralba, un pensador més que conegut a casa nostra i pràcticament en tots els llocs. Els temes que ens va exposar el conferenciant versaven sobre l'educació integral i harmònica de la persona, i ho va fer a partir de dues xerrades.

En la primera xerrada es va fer una llarga exposició de l'educació corporal de la persona, i en la segona es va abordar el desconegut món interior de cadascun de nosaltres. Aquesta jornada també va servir per poder compartir problemes, reptes i il·lusions per part de tots els participants i per sortir engrescats en aquesta missió evangelitzadora a través del món de l'educació. *Mn. Tomàs Mor*

Missa d'acció de gràcies i comiat del nostre Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent Vidal

El diumenge 27 de novembre es celebrà a la Catedral la missa d'acció de gràcies i comiat del nostre bisbe, Mons. Enrique Benavent Vidal. Ha servit la nostra diòcesi com a pare i pastor durant més de nou anys. Ara, per voluntat de Déu, ha estat cridat per a servir com Arquebisbe la seua arxidiòcesi natal de València, de la que prendrà possessió el 10 de desembre. Van concelebrar el bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Javier Vilanova Pellisa i quaranta nou preveres. També van participar de l'Eucaristia dos diaques permanents i el seminarista Isael. La participació dels fidels fou molt nombrosa.

El Sr. Vicari General, Il·lm. José Luís Arín va fer la salutació litúrgica inicial, donant gràcies al Sr. Bisbe en nom de tota l'església diocesana. Tot seguit es beneí la Corona d'Advent i es va encendre el seu primer ciri.

El Sr. Bisbe a l'homilia ens digué que estava vivint el seu propi advent: "El Senyor una vegada més ha vingut a la meua vida i he de viure aquest esdeveniment amb il·lusió i apertura a la voluntat de Déu. L'advent ens convida a viure en la perspectiva de Déu, deixant-nos conduir per Ell, sent-li cada vegada més fidels. Es tanca una etapa de la meua vida viscuda a Tortosa. Dono gràcies a Déu per haver servit la diòcesi durant aquests anys". Va donar les gràcies pel dinamisme pastoral de la nostra diòcesi i perquè durant la pandèmia no s'ha esvaït la nostra fe. Acabà demanant a la Verge de la Cinta que l'acompanyés en aquesta nova missió: "Sigue el sagrat Cíngol cadena d'amor, que al cor de la Verge lligue els nostres cors, fent que el d'ella i els nostres en vida i en mort, siguen un sol cor".

Després de les pregàries dels fidels, el Sr. Bisbe va beneir un calze (rèplica del Sant Calze de València) i una patena que ell va obsequiar a la diòcesi. Van fer-se servir per a la celebració de l'Eucaristia. Abans de la benedicció final, el Sr. Vicari General, en nom de tots els diocesans, obsequià al nostre bisbe Enrique amb una pintura de la recent restaurada façana de la Catedral, obra del pintor de la diòcesi, Joan Rebull. La celebració acabà amb el cant de l'himne a la Mare de Déu de la Cinta i el Salve Regina. *Maria Joana Querol Beltrán*

Nota sobre la ordenación académica de la clase de Religión Católica

La [Comisión Episcopal para la Educación y Cultura](#) hace pública hoy, 14 de diciembre de 2022, una nota sobre la ordenación académica de la clase de Religión Católica una vez conocida casi toda la normativa autonómica en desarrollo de la LOMLOE.

Texto íntegro

Con la publicación de la ordenación académica de las Comunidades Autónomas se completa la regulación de las enseñanzas de religión. En este momento parece oportuno expresar una valoración desde la Comisión Episcopal con respecto a todo este proceso.

En cuanto a lo regulado en la LOMLOE por el Ministerio de Educación y Formación Profesional, en el ámbito de sus competencias, esta Comisión expresaba en anteriores notas que “nos hubiera gustado que la propuesta de la Conferencia Episcopal realizó al Ministerio de Educación en julio de 2020 hubiera encontrado acogida en los planteamientos legislativos y que se hubiese logrado un mejor acomodo de la clase de Religión en el sistema educativo”. Y concluía: “El texto finalmente aprobado mantiene la situación ya conocida que no es del todo satisfactoria para nosotros” ([Nota de la Comisión Episcopal para la Educación y Cultura del 4 de noviembre 2021](#)).

En lo referente al horario para el área/materia de Religión Católica definido en los reales decretos por los que se establecen la ordenación y las enseñanzas mínimas de cada una de las etapas educativas, la nota citada lamentaba que se había “perdido la oportunidad de mantener al menos el horario mínimo de la LOE, ley a la que la LOMLOE da continuidad”. Y se manifestaba la sorpresa porque “se limite al mínimo la carga lectiva en un ámbito tan decisivo para la educación de la persona como es la ERE”.

Una vez ejercidas las competencias del Ministerio, ya valoradas en la nota citada, correspondía a las Comunidades Autónomas completar los decretos de currículo y ordenación académica de las diversas etapas del sistema educativo. La Comisión ya se manifestó en su momento “solicitando a las respectivas Administraciones educativas una ampliación razonable del horario del área/materia de Religión, sin reducirlo a lo establecido por el Ministerio en el ámbito de sus competencias”.

En este momento, una vez que la mayoría de las Comunidades Autónomas han publicado sus decretos definiendo la consideración del área/materia de Religión Católica y su horario, esta Comisión quiere completar su valoración comentando la ordenación académica de la Religión en las diferentes realidades autonómicas:

Las Administraciones educativas han regulado con diferentes criterios y, por tanto, con diferente resultado el horario de Religión en educación obligatoria:

Algunas Comunidades Autónomas han mantenido el horario mínimo establecido por el Ministerio de una hora semanal.

En algunos casos esto supone mantener el horario que ya existía, e incluso un incremento respecto a la anterior regulación, que ahora se completaría con algunos minutos más de clase (Aragón, Asturias, Baleares, País Vasco, Valencia); en Galicia se ha reducido el horario en el único curso donde éste superaba la hora semanal. En otras Comunidades Autónomas, establecer el mínimo fijado por el Ministerio de una hora semanal ha supuesto un descenso significativo respecto al horario que tenía el área/materia de Religión (Canarias, Cantabria, Cataluña, La Rioja, Navarra).

Otras Comunidades Autónomas han incrementado el horario mínimo establecido por el Ministerio, regulando una hora y media o incluso dos horas semanales de Religión en algunos cursos de la enseñanza básica.

Así, mantienen los horarios que ya tenía el área/materia de Religión (Andalucía, Castilla y León, Madrid, Murcia); valoramos positivamente la regulación de las enseñanzas de religión en el articulado de los decretos y no en disposiciones adicionales. En otros casos, pese a la reducción de horario en algún curso, se ha mantenido el incremento sobre la hora semanal que ya existía en otros cursos (Castilla – La Mancha, Extremadura)

Como se ve por los datos aportados, el panorama de cómo ha quedado el horario de la asignatura de Religión en el conjunto de las Administraciones educativas es muy diverso y pide una consideración específica para cada territorio. Por nuestra parte, valoramos el reconocimiento por parte de algunas Administraciones educativas de la necesidad de dotar a la asignatura de Religión de un horario suficiente; nos parece un signo de que sigue siendo posible una mejor consideración académica de la clase de Religión. Por otro lado lamentamos que en muchos casos no se haya aprovechado esta regulación para dotar al área/materia de Religión católica de un horario más amplio que permita contribuir con sus saberes básicos al Perfil de salida, y en particular la falta de consideración de la asignatura que implica el descenso significativo de horario en algunas Comunidades Autónomas. Se ha perdido, en estos casos, una oportunidad para una mejor consideración académica de la clase de Religión, un ámbito educativo imprescindible para que la educación escolar alcance sus fines propios.

Es importante en segundo lugar valorar la regulación que se ha hecho de la atención educativa que tiene que ofrecerse a los alumnos que no escogen la clase de Religión. Lamentamos la desaparición de una alternativa que sostiene el principio de no discriminación e igualdad del alumnado. Mantenemos la convicción de que es posible comprender el lugar de la enseñanza religiosa escolar en la formación integral de la persona, de modo que pueda superarse en el sistema educativo la dicotomía entre Religión y asignatura “espejo”.

A pesar de la desaparición de la alternativa en la LOMLOE, como ya ocurriera en la LOE, los Decretos de enseñanzas mínimas exigen, para el alumnado que no elige Religión, una atención educativa programada por los centros como parte de su proyecto educativo; no es pues un simple retorno a la LOE. Algunas Comunidades Autónomas han regulado, con mayor o menor precisión, esta atención educativa. Otras, en cambio, no han dotado de un marco normativo para esta atención educativa que la ley pide, explícitamente, que se programe en los centros educativos.

Valoramos positivamente que algunas Administraciones educativas hayan establecido esta atención educativa mediante proyectos que deben formar parte de la programación general anual de los centros, con la debida información a las familias de su contenido y desarrollo. Entendemos que estas medidas de atención educativa contribuyen también al Perfil de salida del alumnado, lo que permitirá encontrar espacios de colaboración y de trabajo conjunto con Religión y con otras áreas y materias.

Genera preocupación la etapa de Bachillerato en aquellas Comunidades Autónomas en las que se penaliza al alumnado que elige la materia de Religión, que ve incrementada su carga lectiva semanal y que podría encontrarse así en condiciones de discriminación. En tal caso, sería necesaria la defensa jurídica del derecho de estos alumnos. Una situación semejante podría darse también en aquellos centros que permitirían -por vía de los horarios u otra- que quienes no eligen la asignatura de Religión tengan de hecho una hora libre o una hora más de estudio.

En definitiva, se aprecia una mejora en la percepción de algunas Administraciones educativas sobre la aportación significativa de la ERE en la formación integral del alumnado. Y también se aprecian mejoras en el tratamiento escolar del alumnado que no elige enseñanzas de la Religión, aunque sigue existiendo el riesgo –en algunos casos, la realidad– de una posible discriminación ilegal de los alumnos y alumnas que eligen el área/materia de Religión. Es necesario continuar en el trabajo de explicación y divulgación a las familias, la comunidad educativa y toda la sociedad, de la importancia de este ámbito educativo, que debe reflejar la pluralidad del alumnado, en el conjunto del currículo escolar.

Inici de ministeri episcopal del nou Arquebisbe de València

Desembre 12, 2022

Mons. Enric Benavent va prendre possessió com a nou Arquebisbe de València el dissabte dia 10 de desembre a la Catedral de València dins de l'eucaristia estacional a la qual hi van assistir 1.500 fidels i convidats. Mitja hora abans, el Nunci del Papa a Espanya i Andorra, Mons. Bernardito Auza, va presidir la processó des del palau arquebisbal fins a la basílica de la Mare de Déu dels Desemparats, acompanyat per l'Administrador Apostòlic, el cardenal Antonio Cañizares, i el nou arquebisbe, Enric Benavent. Els acompanyaven uns quaranta cardenals, arquebisbes i bisbes, consells episcopals, arxiprestos, vicaris generals i diferents personalitats eclesíastiques, amb molts sacerdots, diaques i fidels diocesans i de Tortosa. L'Arquebisbe de Tarragona i els altres Bisbes de la Tarraconense van assistir a l'inici del ministeri episcopal de l'Arquebisbe de València.

A l'acte, Mons. Enric Benavent va venerar la imatge de la Mare de Déu dels Desemparats, va signar en el llibre d'honor i va pujar al cambril per a besar la mà de la patrona de la ciutat. A continuació, va seguir la processó pel carrer del Micalet fins a la porta dels Ferros.

Durant la presa de possessió, Mons. Enric Benavent va rebre el bàcul i s'assegué a la càtedra, van saludar-los els bisbes de les Diòcesis sufragànies i un grup de clergues i fidels. Seguidament va presidir l'Eucaristia i va pronunciat la primera homilia com a arquebisbe de València. Bona part d'aquesta va ser en valencià i va destacar que «l'Església no és un poder fàctic que actuï d'amagat, ni és un partit polític». Sobre el càrrec que exerceix també va dir que «ser bisbe no és un honor, és una missió», i s'ha compromès a «treballar i a servir-los a tots», i a ser «un model». A més, va fer una crida a la fidelitat, perquè, segons ha dit, «l'Església no es pot acostar a les persones amb una actitud de condemna».

En finalitzar va saludar les autoritats principals, entre elles el President de la Generalitat, M.H. Sr. Ximo Puig, i el de les Corts, M.H. Sr. Enric Morera, asseguts a la primera fila, i va beneir els fidels.

El qui era fins ara bisbe de Tortosa va començar aquest divendres els actes del seu nomenament, tal com dicta la litúrgia i la tradició, fent parada a Benavites (Camp de Morvedre), el primer poble de la diòcesi de València venint del Nord des de Tortosa.

El Colegio de Consultores de Tortosa elige a Mn. Josep Lluís Arín como Administrador diocesano

Diciembre 12, 2022

Hoy lunes, 12 de diciembre, a primera hora de la tarde, en la Curia Diocesana de Tortosa, el Colegio de Consultores de Tortosa ha elegido a Mn. Josep Lluís Arín Roig como Administrador Diocesano. El Colegio de Consultores lo forman nueve sacerdotes designados legítimamente por el obispo y presididos por el Consultor de mayor edad en ordenación sacerdotal. Mn. Arín ha sido elegido en primera votación, ha aceptado la elección y ha asumido el cargo, emitiendo la profesión de fe ante el Colegio de Consultores.

Con la toma de posesión de Mons. Enric Benavent como arzobispo de Valencia el sábado 10 de diciembre, la diócesis de Tortosa se queda con "sede vacante". La Sede episcopal de Tortosa estará vacante, desocupada y no habrá obispo propio. Sin embargo, a partir de hoy cuenta con un administrador diocesano. El gran criterio de actuación para el Administrador Diocesano es que "mientras la Sede esté vacante, no se debe innovar nada" (CIC 428), no se puede innovar-cambiar el rumbo de la vida y acción pastoral, pero sí deben mantenerse y activarse todos los objetivos

pastorales legítimamente marcados en la Diócesis. El Administrador Diocesano no puede realizar ningún acto que pueda causar perjuicio en la Diócesis y cesa su cargo cuando el nuevo obispo toma posesión de la Diócesis.

Mn. Josep Lluís Arín Roig nació el 1 de julio de 1949. Fue ordenado presbítero en la Catedral de Tortosa el 17 de junio de 1973. Es licenciado en Sagradas Escrituras por el Pontificio Instituto Bíblico de Roma (junio 1981) y ha ocupado los siguientes cargos: Vicario General y Moderador de la Curia, Canónigo Lectoral de la Catedral de Tortosa, Decano del Capítulo Catedral, Miembro del Consejo Episcopal y de los Consejos de Presbiterio y de Pastoral, Miembro del Colegio de Consultores, Profesor del Seminario y del ISCRD “San Agustín” (Instituto Superior de Ciencias Religiosas a Distancia), Rector de la Parroquia Sant Crist del Sagrari de la Catedral de Tortosa, Consiliario del Patronato Escolar Obrero “Sagrada Familia” y Consiliario del *Espai Patronat*.

Reunió de preparació de la visita apostòlica al Seminari interdiocesà

Desembre 23, 2022

Coincidint amb el final del primer trimestre del curs 2022-2023, al Seminari Major Interdiocesà de Catalunya (SMI) es va celebrar una trobada de tots els bisbes i rectors de les set diòcesis amb seu a Catalunya que participen del Seminari Major Interdiocesà, presidits per l'arquebisbe metropolità de Tarragona, Mons. Joan Planellas, el dia 21 de desembre a la tarda. Hi participaren també els dos administradors diocesans de Girona i de Tortosa.

Primerament els bisbes i els rectors amb l'equip de formadors del Seminari van mantenir una reunió per rebre la informació més recent de la Visita Apostòlica que tots els Seminaris d'Espanya acolliran en els mesos de gener i febrer de 2023, amb dos bisbes uruguaians visitadors enviats pel Dicasteri per al Clergat i els Seminaris de la Santa Seu. Mons. Joan-Enric Vives, arquebisbe d'Urgell i bisbe delegat per al Seminari Interdiocesà, va aportar les explicacions més concretes i els detalls de la Visita apostòlica, ja que com a President de la Comissió episcopal de la CEE per al Clergat i els Seminaris té la missió de preparar aquesta Visita amb els dos visitadors.

També es van poder reflexionar altres preocupacions dels formadors sobre la pastoral vocacional i el moment que està vivint el Seminari Major Interdiocesà.

La pregària de Vespres i un àpat fratern van cloure la trobada i el trimestre.

José Luis Arín Roig,
Administrador diocesano de Tortosa
12 de diciembre de 2022

El colegio de consultores de la diócesis de [Tortosa](#) ha elegido este lunes 12 de diciembre al sacerdote José Luis Arín Roig como administrador diocesano de esta sede, que estaba vacante tras la toma de posesión, el 10 de diciembre, de [Mons. Enrique Benavent Vidal](#) como arzobispo de [Valencia](#). José Luis Arín era actualmente vicario general y moderador de la curia. Estará al frente de esta diócesis hasta la toma de posesión del nuevo obispo.

El 31 de diciembre de 2022 fallece Benedicto XVI a los 95 años de edad

El papa Benedicto XVI falleció a las 9.34 h. del sábado 31 de diciembre de 2022, a los 95 años de edad. El 5 de enero, a las 9.30 h., en el atrio de la Basílica de San Pedro, el Santo Padre Francisco preside la Santa Misa Exequial. Por parte de la CEE asisten el presidente, [cardenal Juan José Omella](#); el vicepresidente, [cardenal Carlos Osoro](#), y el secretario general, [Mons. Francisco César García Magán](#). Al final de la celebración eucarística tiene lugar la Ultima Commendatio y la Valedictio. El ataúd del Sumo Pontífice Emérito es llevado a la Basílica de San Pedro y luego a las Grutas del Vaticano para su entierro.

Sábado 7 de enero, Misa en sufragio del papa Benedicto XVI en la catedral de La Almudena

La [Nunciatura Apostólica](#) comunica que el próximo sábado 7 de enero, a las 17.00 horas, en la catedral de la Almudena, tendrá lugar una Misa solemne en sufragio de Su Santidad Benedicto XVI. La celebración eucarística estará presidida por el arzobispo de [Madrid](#), [cardenal Carlos Osoro](#), asistido por el nuncio apostólico en España, [Mons. Bernardito C. Auza](#).

Martes 3 de enero, Eucaristía en la CEE por el eterno descanso del papa Benedicto XVI

El secretario general, [Mons. Francisco César García Magán](#), oficiará el martes 3 de enero de 2023, a las 9.00 horas, la Eucaristía en la capilla de la Conferencia Episcopal Española por el eterno descanso del papa Benedicto XVI. Participarán los trabajadores y colaboradores de la CEE.

Libro de condolencias en la nunciatura apostólica del 3 al 6 de enero

A partir del martes 3 y hasta el jueves 5 de enero de las 9.30 hasta las 13.30 h. y desde las 17.00 hasta las 19.00 h.; y el viernes 6 de enero desde las 9.30 hasta las 13.30 horas, permanecerá abierto en la [Nunciatura Apostólica](#) (Av. de Pío XII, 46, en Madrid) un libro de condolencias. Además, será posible enviar mensajes de condolencia a través del correo electrónico de esta Nunciatura nunap@nunciaturapostolica.es.

La huella de Benedicto XVI en la Iglesia en España

Benedicto XVI nació en Alemania el 16 de abril de 1927. Su pontificado se desarrolló del 19 de abril de 2005 hasta el 28 de febrero de 2013, fecha en la que renunció al papado asumiendo el título de Papa emérito, con la intención de dedicarse a la oración y al retiro espiritual. Su renuncia fue anunciada por él mismo días antes, el 11 de febrero, en una decisión excepcional en la Historia de la Iglesia. A partir de ese momento vivió como papa emérito al lado de su sucesor, el papa Francisco, en el monasterio “Mater ecclesiae” del Vaticano.

El papa Benedicto XVI dejó una profunda huella en los corazones de los católicos de toda España. Durante sus ocho años de pontificado, reconoció la labor de la Iglesia española y la alentó en su fe en numerosas ocasiones, con sus gestos, discursos, actos y visitas a nuestro país.

Proclamó santos y beatos españoles, reconociendo así, la vida y obra de sacerdotes, religiosos y laicos que defendieron su fe hasta las últimas consecuencias. Elevó a los altares a cinco santos españoles, además de aprobar las beatificaciones de más de medio millar, incluyendo a los 498 españoles mártires del siglo XX, y proclamar a san Juan de Ávila como Doctor de la Iglesia universal. Además, creó seis cardenales españoles en los cinco consistorios convocados en su mandato.

Asimismo, pisó suelo español en tres ocasiones: Valencia, Santiago y Barcelona, y Madrid. En estas visitas pudo encontrarse con los obispos españoles y una gran cantidad de fieles que le acompañaron en todos los recorridos, celebraciones y eucaristías, mostrándole una inmensa gratitud y afecto.

Los prelados españoles, después del viaje apostólico a Santiago y Barcelona, le mostraron su agradecimiento por su presencia entre nosotros con estas palabras: “ha sido un especial momento de gracia, del que esperamos frutos abundantes para la nueva evangelización”.

“La calurosa acogida –continuaban los obispos- que tantas personas ofrecieron al Papa en las calles y en los lugares habilitados para las celebraciones es una muestra del cariño que nuestro pueblo profesa a su persona, así como del aprecio por la luminosa y alentadora enseñanza con la que el Vicario de Cristo confirma en la fe a sus hermanos”.

Los tres viajes de Benedicto XVI a España

El papa Benedicto XVI acudió por vez primera a España con ocasión del Encuentro Mundial de las Familias, que se celebró en Valencia. El Papa participó en los actos finales, los días 8 y 9 de julio de 2005. Numerosas familias ofrecieron su testimonio de fe y el Santo Padre clausuró el encuentro con una eucaristía multitudinaria, en la explanada de la “Ciudad de las Artes y las Ciencias” de la ciudad del Turia.

Cinco años más tarde, los días 6 y 7 de noviembre de 2010, el Santo Padre regresó a nuestro país, en esta ocasión para visitar Santiago de Compostela, con motivo del año Jacobeo, así como Barcelona, para la consagración del templo de la [Sagrada Familia](#), que a partir de ese momento se abrió al culto.

La vigilia de Cuatro vientos, en la JMJ Madrid 2011

Del 18 al 21 de agosto de 2011, Benedicto XVI visitó Madrid con motivo de la Jornada Mundial de la Juventud (JMJ-2011). Muchos fueron los momentos inolvidables: el encuentro con jóvenes religiosas, que le aclamaban con una alegría desbordante, en El Escorial, tuvo lugar el 19 de agosto. Asimismo, el 20 de agosto de 2011 quedó marcado también en el recuerdo de numerosos católicos españoles. Más de un millón de jóvenes acompañaban a Benedicto XVI en la vigilia de [la JMJ de Madrid](#), en el aeródromo de Cuatro Vientos.

Benedicto XVI, soportando una fuerte lluvia y tras rechazar el consejo de sus colaboradores que lo instaban a retirarse, se quedó en el altar, con una gran sonrisa en el rostro.

Después de un silencio atronador, agradeció a los allí presentes “por esa alegría y resistencia. Vuestra fuerza es mayor que la lluvia”.

“Queridos jóvenes hemos vivido una aventura juntos. Han resistido firmes en la lluvia”. “Igual que esta noche, con Cristo podréis afrontar las pruebas de la vida, no lo olvidéis”, afirmó Benedicto XVI en su discurso de despedida.

La mayor beatificación en la historia de la Iglesia: 498 españoles «mártires del siglo XX»

En 2007, concretamente el 28 de octubre, Benedicto XVI aprobó la mayor beatificación que ha tenido lugar en la historia de la Iglesia.

En ella, 498 españoles fueron proclamados beatos al ser considerados «mártires de la persecución religiosa en España en el siglo XX».

Un tapiz de gran tamaño con la foto de todos los beatos fue descubierto en el balcón de la logia central de la basílica vaticana. Las beatificaciones se celebraron en la plaza de San Pedro en una

ceremonia presidida por el cardenal el cardenal José Saraiva Martins, prefecto de la Congregación para las Causas de los Santos, en representación del papa Benedicto XVI.

San Juan de Ávila, Doctor de la Iglesia

Otros de los hitos de su pontificado para la Iglesia española fue la proclamación de san Juan de Ávila como Doctor de la Iglesia universal, el 7 de octubre de 2012. La solemne ceremonia fue presidida por Benedicto XVI y se celebró también en la plaza de San Pedro, en el Vaticano.

Benedicto XVI realizó este importante anuncio en la JMJ de Madrid 2011, durante la eucaristía con los seminaristas en la catedral de la Almudena.

¡Gracias, Santo Padre!

Por todo ello, en momentos dolorosos, pero con la esperanza en la Resurrección, volvemos a recordar las palabras de los obispos españoles, quienes afirmaron que “las luminosas y alentadoras enseñanzas del Papa Benedicto XVI” confirman en la fe a sus hermanos. Nos unimos en oración a toda la Iglesia universal.

Rev. Tomás Pallarés Carceller

El 19 de desembre 2022 moria a l'Asil Residència *Sant Joan Baptista* de Morella mossèn Tomàs Pallarés Carceller. La seva Missa Exequial no va poder celebrar-se amb l'acompanyament dels preveres perquè aquell mateix dia gran part del clergat diocesà érem a València concelebrant a la Presa de Possessió del nostre bisbe Enrique com a nou Arquebisbe de València.

Mossèn Tomàs, fill de Tomàs Pallarés Mestre i Maria Carceller Ripollés, havia nascut a Cincorres el 20 de juny 1929 i era el prevere més vell del clergat diocesà.

Ingressà al Seminari de Tortosa on cursà tots els seus Estudis Eclesiàstics.

El 31 de maig 1952, en el marc del XXXV Congrés Eucarístic Internacional de Barcelona, rebé l'Ordenació Presbiteral de mans del bisbe de Tortosa, Mons Manuel Moll i Salord: era l'únic sacerdot viu d'entre els dotze de la nostra Diòcesi Ordenats aquell dia.

El seu primer destí sacerdotal fou com a Vicari de la Parròquia *Santa Maria* de Castelló de la Plana: no era una destinació qualsevol i el jove mossèn Tomàs ja deixà petjada de la seva bondat i zel apostòlic.

El 26 juliol 1955 fou nomenat Ecònom de la Parròquia *Sant Joan Baptista* de Rasquera.

Al setembre de 1957 fou nomenat Ecònom de la Parròquia de Les Useres.

Al setembre de 1958 fou destinat al Seminari com a Prefecte de Disciplina i professor del Seminari Menor. El 15 de setembre de 1960 fou nomenat Director Espiritual del Seminari Menor: aquell curs era el primer després de la creació de la nova Diòcesi de Segorb-Castelló: els nous alumnes de 1er Curs de Llatí i Humanitats procedien exclusivament dels nous límits diocesans. La bondat ascèticament treballada i la saviesa espiritual del "Padre Espiritual" mossèn Tomàs anava obrint els joves seminaristes a les novetats -sobretot litúrgiques però també conceptuals- del Concili Vaticà II. L'amor a l'Església i l'obediència filial al Sant Pare eren constants en les seves meditacions i plàtiques.

El 15 de setembre 1970 fou nomenat Rector de la Parròquia *L'Assumpció de Maria* del Forcall i al setembre de 1972 Encarregat de la Parròquia *L'Assumpció de Maria* de Sorita; al setembre de 1978 assumí l'Encàrrec de la Parròquia *Mare de Déu de les Neus* de La Mata així com el de la Parròquia *Sant Bartomeu* de Todolella.

A l'agost de 1993 deixà l'Alt Maestrat per servir com a Rector la Parròquia *L'Assumpció de Maria* de Xert al Baix Maestrat; a la vegada assumí la tasca de Confessor Ordinari del Monestir *Santa Anna* de Monges Agustines a Sant Mateu. A l'agost de 1998 fou nomenat Administrador Parroquial de *Sant Miquel Arcàngel* a Canet Lo Roig.

Al juliol de 2004 es retirà a Morella com a prevere emèrit i Adscrit a la Parròquia *L'Assumpció de Maria* on seguí donant testimoni fidel de santedat sacerdotal. Residint a l'Asil *Sant Joan Baptista* de Morella continuà essent gran col·laborador de la vida parroquial i suport de referència per als mossens.

No havent pogut el presbiteri diocesà celebrar un Funeral per la seva ànima, el dilluns 16 de gener en el marc de la Trobada sacerdotal de cada mes, l'Administrador Diocesà presidí i predicà la Missa Funeral per mossèn Tomàs Pallarés, veritable sant de la casa del costat, i model d'espiritualitat presbiteral.

Que descansi en la pau del Senyor el servent fidel i prudent que, amb els seus consells i exemple, tanta pau aportà a tants preveres, religiosos/es i laics.

José-Luis Arin Roig

SUMARI

Sr. Bisbe

Activitats del Sr. Bisbe: Desembre 2022	591
---	-----

Col·legi de Consultors

Elecció de l'Administrador diocesà	591
--	-----

Seu Vacant / Administrador diocesà

Comunicat de felicitació al nou Administrador diocesà de la Congregació dels Bisbes	593
---	-----

<i>Paraules de vida</i>	594
-------------------------------	-----

- La verge tindrà un fill i li posaran Emmanuel..... 594
- Nadal des de la òptica de Déu
- La Virgen tendrá un hijo y le pondran Emmanuel
- Navidad desde la óptica de Dios

Vicaria General

<i>Paraules de vida</i>	598
-------------------------------	-----

- Demostreu amb fets que voleu convertir-vos..... 598
- Maria Immaculada i Joan el Baptista
- Demostrad con hechos que queréis convertirlos
- María Inmaculada y Juan el Bautista..... 600

Secretaria General

Calendario de Jornadas y Colectas en España	602
---	-----

Crònica diocesana

Celebració de la Festa de la Immaculada Concepció a la Catedral.....	604
--	-----

Una representació de les Delegacions i associacions diocesanes feliciten el Nadal a l'Administrador diocesà, l'Il·lm. José-Luis Arin Roig	604
---	-----

Celebració de la Festa de la Sagrada Família a la Catedral	605
--	-----

Recull de notícies publicades al setmanari "Vida diocesana" Desembre 2022	605
---	-----

CONFERÈNCIA EPISCOPAL ESPANYOLA

Nota sobre la ordenación acadèmica de la clase de Religión Católica	611
---	-----

TARRACONENSE

Inici de ministeri episcopal del nou Arquebisbe de València, <i>Desembre 12, 2022</i>	613
---	-----

El Colegio de Consultores de Tortosa elige a Mn. Josep Lluís Arin como Administrador diocesano, <i>Desembre 12, 2022</i>	613
--	-----

Reunió de preparació de la visita apostòlica al Seminari interdiocesà, <i>Desembre 23, 2022</i>	614
---	-----

NOTICIARI I COMUNICATS

José Luis Arín Roig, Administrador diocesano de Tortosa	615
---	-----

El 31 de diciembre fallece Benedicto XVI a los 95 años de edad	615
--	-----

NECROLÒGICA

- Rev. Tomás Pallarés Carceller	618
---------------------------------------	-----